

Mussolini straši vso Evropo s svojo oboroženo silo

Vizzivalni izjavi naglašaja, da Italija lahko mobilizira armado osem milijonov mož proti svojim sovražnikom. Evropski tisk vidi možnost vojne med Italijo in Nemčijo, če bo Hitler skušal izkoreniniti položaj, ko se Mussolini zaplete v pokolj v Afriki. Vse kaže, da Mussolini ne zaupa nikomur

Ljubljana, 27. febr.—Veliko Slovencev in Hrvatov je zadnje dni pribežalo iz Primorja v Jugoslavijo, da se izognejo vojaški službi v italijanski armadi v Afriki.—Informacije iz Italije se glase, da je velik odstotek primorskih Jugoslovancev v italijanskem vojaštvu, ki je mobilizirano in je deloma že odšlo v Afriko.

Rim, 27. febr.—Diktator Mussolini je sinoči obvestil Evropo, zlasti pa nacistično Nemčijo, da Italija lahko postavi na polje osem milijonov mož v primeru, da je njena varnost ogrožena. Njegova izjavalna izjava je alarmirala diplomatske kroge, čeprav vedo, da vsi poročila, ki pridejo iz Beneške palače, vsebujejo precej bluffa.

Mussolinijevo izjavo smatrajo za svarilo, da ne bo odnehal v svoji akciji proti Abesiniji in da se čuti močnega tudi doma, da bo lahko branil Brennerski prelaz, ako bo diktator Hitler izkoristil v svoj prid priliko, če se Italija zaplete v vojno v Afriki.

Evropski tisk v zadnjih dneh pritožuje se o možnosti vojne med Italijo in Nemčijo.

Iz Mussolinijeve izjave je tudi razvidno, da on dosti ne zaupa svojim prijateljem v Franciji in Angliji. Precej nepokoja se opaža tudi v Italiji, ker ljudstvo živi v stalni ekonomski negotovosti in se prav nič ne navdušuje za kolonialno vojno v Afriki.

Med vrsticami Mussolinijeve izjave se lahko čita, da diktatorja bolj vznemirja kritična situacija v Avstriji in napetost v drugih evropskih državah kakor možnost vojne v Afriki, za katero je odredil mobilizacijo italijanskih čet.

Mussolini izjavi evropske države sedaj, ko avstrijski kancelar Schuschnigg išče podpore za avstrijski fašizem v Franciji in Angliji in ko se angleški zunanji minister pripravlja na obisk Hitlerja v Berlinu. V svoji izjavi poudarja, da sovražniki Italije ne smejo misliti, da je omejena njegova moč doma, ker je poslal dve diviziji vojaštva v Afriko. Italijanske industrije bodo lahko nadomestile bojni material — topove, letala, tanke in drugo orožje, ki je bilo poslano v Afriko.

Francija pošlje brezposelne v gozdove

Pariz, 27. febr.—Francoska vlada pošilja ameriško v ustanovitvi civilnih konzervacijskih divizij iz brezposelnih delavcev, katere uposi v gozdovih, za reguliranje rek, pogozdovanje gozdov in gradnjo cest. Delavce za to delo bodo začeli rekrutirati prihodnji mesec in francoski domaćini imajo prednost.

Kanada potrošila pol milijarde za pobijanje bede

Ottawa, Kanada.—Federalni delavski departament je objavil poročilo, ki kaže, da je vlada v zadnjih treh letih potrošila \$564,000,000 za pobijanje bede med brezposelnimi delavci. Ta vsota krije izdatke distribucije hrane in posojila, ki so jih prejeli posamezne province.

Domače vesti

Dve nesreči v Ohio

Lisbon, O.—V dveh dneh sta se pripetili dve nesreči v tem našem okrožju. Frank Tušek, osemletni sin Matta Tuška iz Pover Pointa, si je zlomil nogo pod kolenom. Odpeljali so ga v bolnišnico v Salemu in zdaj se nahaja doma. Ponesrečeni deček je član mladinskega oddelka SNPJ.

Dva dni kasneje si je Frank Dolenc, sin V. Dolence v Lisbenu, zlomil nogo nad kolenom med delom v premovalniku. Težka škrovinna mu je padla na nogo. Tudi on se nahaja v bolnišnici v Salemu. Član je društva 746 SNPJ v West Pointu.

Adamič na kongresu učiteljev

Washington, D. C.—The Washington Post poroča, da je Louis Adamič obiskal zborovanje organizacije učiteljev in profesorjev, National Progressive Educational Association, ki se je vršilo zadnje dni v glavnem mestu. Zborovalo je okrog 3000 učiteljev in drugih vzgojevalcev, pred katerimi je Adamič imel daljši govor in jih ugrizal, naj poskrbe, da pride v učne knjige ameriške zgodovine tudi priznanje, da so priseljenci v zadnjih 50 letih veliko pripomogli do zgraditve ameriških industrij in ameriške civilizacije.

Adamič je dokončal govorniško turnejo po srednjem zapadu in se je vrnil v New York.

Vlada prejela \$1,731,844,578 državnega davka

Washington, D. C.—Vlada je izterjala v prvih sedmih mesecih fiskalnega leta \$1,731,844,578 državnega davka, \$222,894,102 več kakor v isti dobi preteklega fiskalnega leta, se glasi poročilo zakladnega departamenta, ki je bilo pravkar objavljeno.

Štirje rudarji ubiti

Uniontown, Pa.—Štirje rudarji so bili ubiti in osem ranjenih v premovalniku Pleasant Valley Co. zadnji tork je pri veliki podstbi premoga in kame-

INDUSTRIJSKI BARONI SE NE ZME NIJO ZA SVARILA

Washington, D. C.—(FP)—Svarilo, da se med delavci širi revolta, ki je bilo izrečeno na zaslišanju pred administracijo NRA, ni napravilo skoro nobenega učinka na industrijske magnate, organizirane v Zvezi ameriških tovarnarjev. Njih predstavniki Noel Sargent je dejal, da bo njegova organizacija nadaljevala s bojem proti uveljavljenju Blackovega zakonskega načrta trideseturnega delovnega tedna. Izjavil je celo, da tovarnarji ne bodo trpeli nobenega vmešavanja drugih strank in bodo vodili svoja podjetja kakor se jim bo videlo potrebno.

Zastopniki organiziranega delavstva so predložili evidenco, da so njihove zahteve za uveljavljanje krajšega delovnika, odpravo meznih razlik, provizije glede višje minimalne meze in delavsko reprezentacijo v vseh odborih za izvajanje industrijskih pravilnikov, upravičene. Dokazovali so, da industrijski pravilniki ne nudijo meznih protekcije 80 odstotkom delavcev v industrijah in to velja za izurjene in neizurjene delavce. Dalje so pokazali na dejstvo, da vse velike korporacije izkazujejo porast profitov v preteklem letu, za kar se lahko zahvalijo "new-dealski" politik, ki jih je omogočila. Na nasprotni strani se ne opaža nobenih pridobitev, čeprav prejema delavci nekoliko višje plače v nekaterih industrijah, kajti njih kupna sila je nižja nego je bila pred enim letom radi povečanja cen življenjskih potrebščin.

Železnice morajo znižati obveznosti, pravi vlada

Washington, D. C.—Vladna korporacija za rekonstrukcijo financ bo dala denar za pospešitev reorganiziranja železniške transportacije le v slučaju, če dobi zadovoljive pogoje od železniških uprav, je izjavil načelnik korporacije Johnson.

Johnson je naglasil, da morajo železnice najprej znižati svoje obveznosti, če hočejo dobiti posojilo, obenem pa je naznanil, da je Western Pacific železnica že predložila zadevni načrt, katerega so podprle nekatere uprave drugih železnice.

nja. Šest drugih rudarjev je kotljal ušlo nepoškodovanih.

ROOSEVELT SKUŠA OŽIVITI RELIFNI NAČRT

Posvetovanja v Hyde Parku o akciji proti opoziciji v senatu

McCARRAN PRAVI, DA BO VZTRAJAL

Hyde Park, N. Y., 27. febr.—Predsednik Roosevelt je večer konferiral dve uri s profesorjem R. Molejem, na kakšen način bi se dalo oživiti relifni program vlade, ki ga je opozicija v senatu porazila s sprejetjem McCarranovega amandmanta. Kaj sta Roosevelt in Moley sklenila na tej konferenci, ni znano, ker nista hotela podati nobene izjave.

Opazovalci menijo, da je Molejev obisk dokaz, da predsednik ni gotov, da li njegov program podpira javno mnenje. Rooseveltovi svetovalci so prejšnji dan naglašali, da je predsednik prejel veliko število pism s apeli, naj vztraja na svojem stališču, toda večer so bili tihi. Moley se je po končani konferenci takoj odpeljal v New York in se izognil reporterjem. Roosevelt se bo vrnil v Washington v četrtek in pričakuje se, da bo takrat pojasnil, kakšne korake bo podvzel, da reši svoj relifni program.

Washington, D. C., 27. febr.—Rooseveltovi pristaši v senatu so popolnoma obupali in opustili vse poskuse, da oživi relifni program. Zasedanje senata je bilo večer prekinjeno in se bo obnovilo v četrtek, ko se vrne Roosevelt s svojih počitnic v Hyde Parku. Voditelj demokratske večine v senatu Robinson je očitno razočaran, ker se njegovo pričakovanje o velikem protestu javnosti proti opoziciji, ki je porazila Rooseveltov relifni program, ni uresničilo.

Senator McCarran, avtor amandmanta o "običajnih mezdah", je večer konferiral s predsednikom Greenom in drugimi eksekutivnimi uradniki Ameriške delavske federacije. Po konferenci je podal izjavo, da njegova skupina ne bo pristala na noben kompromis.

DEMONSTRACIJE BREZPOSELNIH V NOVI FUNDLANDIJI

St. John, Nova Fundlandija, 27. febr.—Petnajsto brezposelnih delavcev je večer prišlo na zahtevano konferenco z načelnikom Puddeterjem, ki pa ni hotel takoj sprejeti deputacije in poslušati pritožb. Se le po posvetovanju s člani svojega štaba je pristal na sprejetje deputacije.

Sto policajev je stražilo urad, ko se je vršila konferenca. Trajala je 45 minut in potem je delegacija sporočila množici, da je Puddeter obljubil, da bo predložil njih zahteve glede zvišanja brezposelnostne podpore za 50 odstotkov vladni komisiji. Množica je sprejela poročilo s protestom in ugovori, toda voditelji so končno pregovorili brezposelne, da so se mirno razšli.

Močna policijska četa je zastražila tudi hotel, v katerem leži bolan vladni komisar W. R. Howley, ker se je bala, da bodo brezposelni izsilili vstop. Nevarnost pred izgrede, kakršni so bili pred dvema letoma, ko so izgredek udili v urad premijerja Squieresa in ga pretepli, je velika. Brezposelni niso zadovoljni z mizerno podporo, ki jo prejema od vlade in pripravljajo se na odločno akcijo.

Ponudil se je, da umre namesto Hauptmanna

Trenton, N. J.—Stanley Prystap pravi v svojem pismu, da je že štiri leta brez zaslužka in živi v veliki revščini s svojima dvema otrokoma. Če mu država New Jersey izplača omejeno vsoto, s katero bohta prekrbljena njegova otroka, tedaj prav rad umrje namesto Hauptmanna. — Governor je prejel pismo tudi od dušnega pastirja J. C. Browerja iz Louisvillia, Ky., ki svetuje, naj guvernir preuči vprašanje Hauptmannove krivde splošnemu glasovanju po vseh Združenih državah in večina naj odloči.

Člani kabineta padli na Kubi

Stavka učiteljev in dijakov povzročila padec vlade

Havana, Kuba, 27. febr.—Predsednik Carlos Mendieta se trudi, da bi se prerinil skozi velik politični vihar, ki je zajel otok in strmoglavil kabinet. Vsi člani kabineta so resignirali in mnenje se vzdržuje, da bo tudi Mendieta prisiljen podati ostavko. Vladno krizo je povzročila stavka učiteljev in dijakov.

Resignacija članov kabineta je posledica ostre kontroverze med predsednikom in voditelji njegove nacionalistične stranke zaradi predlaganih splošnih volitev v prihodnjem juniju. Skupina, ki jo vodi Cosme de la Torriente in Raul de Cardenas, ki sta pravkar izstopila iz kabineta, zahteva, da mora vlada najprej vzpostaviti ustavne pravice, izpustiti politične jetnike iz ječ in pristati na zahteve učiteljev in dijakov, ki hočejo svobodo pouka in odpravo cenzure tiska. Šele potem, ko vlada ugodni vsem teh zahtevam, lahko razpiše splošne volitve.

Torriente in Cardenas sta podala skupno izjavo, v kateri pravita, da ne marata biti več orodje Mendietaove oligarhije, ki se skuša obdržati na krmilu z nasiljem in teroristično taktiko. Učiteljska in dijaška stavka, ki traja že deset dni, je večer dobila večji zamah, ko so ji delavske organizacije obljubile podporo in zapretili z generalno stavko, da tako izsilijo resignacijo predsednika Mendieta.

ČIKAŠKA DEMOKRATSKA MAŠINA TRDNO V SEDLU

Delavske stranke ne pridejo na glasovnico

IZJAVA ANTONA GARDNA

Chicago.—Zadnji tork so bile mestne primarne (nominacijske) in aldermanske "nadstrankarske" volitve. Demokratska politična mašina, ki je zavladala v Chicagu leta 1931, je ostala trdna v sedlu, kar se kaže v treh wardah bodočje volitve v aprilu. Zaradi slabega vremena — sneženega viharja — ni volila niti polovica upravičenih volilcev.

Zupan Kelly je bil nominiran za drugi županski termin z veliko večino na demokratski listi: imel je tri protikandidate, med temi tudi Poljaka Martina Powroznika, ki pa so ostali daleč za njim. Republikanska stranka je nominirala Emila C. Wettena za županskega kandidata.

Socialistična stranka ne bilmela kandidatov pri mestnih volitvah v Chicagu v prihodnjem aprilu, ker ni mogla dobiti dovolj podpisov (60,000) na nominacijski petelici. Toliko podpisov zahteva novi volilni zakon, ki je bil sprejet leta 1931 in kateri naravnost izključuje manjšinske stranke s glasovnice. Edino starim, dobro zasidranim in korumpiranim političnim mašinam je na ta način zagotovljena pravica do kandidature.

Anton Garden, predsednik okrajnega odbora socialistične stranke v Chicagu in okraju Cook, je ob tej priliki naslovil na odgovorne oblastnike energičen protest, ki se deloma glasi: "Nova volilna mašinerija je sleparija in konspiracija, ki je bila preučevana na to, da ohromi vsako pravo delovanje politične demokracije v Chicagu posebej in v državi Abrahama Lincoln na splošno. Ta zakon je bil zmašen samo zato, da onemogoči vsak pojav in razmah manjših in novih političnih strank, s tem korakom pa je oligarhija, ki je uničila svobodno delovanje demokracije, posejala veter, iz katerega prav lahko požanje vihar".

Garden, ki je pomožni uradni kandidat za aldermana v 22. wardi dobil pri torkovih volitvah 604 glasove.

Hitlerjeva vlada obžaluje "pomoto"

Berlin, 27. febr.—Nemški zunanji urad je večer izrekel sovjetskemu poslanstvu obžalovanje zaradi incidenta v St. Blasien, kjer je tajna nacistična policija navallila v bolniško sobo sovjetskega diplomata Orlovskija in izvršila hišno preiskavo. Bolnika so odnesli iz sobe in policija je premetala in pretaknila vso posteljno opravo. Orlovskij je smrtno bolan na jetiki in zdravniki so izjavili, da je nenadna policijska invazija poslabšala njegovo stanje. Sovjetska vlada je naslovila na Hitlerja oster protest in večer je zunanji minister, baron Neurath, odgovoril, da se je pripetila "pomota, katero globoko obžaluje".

Oblačilna unija ustanavlja šole

New York.—Unija International Ladies Garment Workers je ustanovila pet novih delavskih šol v raznih distriktih tega mesta, v katerih dobivajo njeni člani potrebno izobrazbo. Takih šol ima več tudi v drugih središčih oblačilne industrije.

Stroji naj služijo človeku. — (Narisal Jerger.)

Federated Pictures

PROSVETA

THE ENLIGHTENMENT

GLASLO IN LASTNINA SLOVENSKE NARODNE JEDNOTE

Organ of and published by the Slovene National Benefit Society

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Narodna in Zbirna družba (Ivan Čiglar) in Kanado

Glasovi iz naselbin

Zanimive beleške iz raznih krajev

O slavu 40-letnice

Linton, Ind. — To je moj prvi dopis iz te naselbine. Tu je malo Slovencev in se dobro razumejo med seboj. Letošnja zima je dokaj mila in brez snega.

Nekateri rovi dobro obratujejo, odkar je uveljavljena NRA, ostali pa le malo ali pa nič, delo pa se sploh nikjer ne dobi. Mnogo delavcev in njihovih družin je na relifu.

Dne 17. februarja sva obhajala 40-letnico najinega zakonskega življenja. Najprej sva bila povabljeni k Johnu Cerarju na farmo, kamor naju je peljal njegov brat Anton. Niti sanjala se nama ni, kaj vse se pripravljajo za našim hrbtom. V najini odsotnosti so namreč vse lepo pripravili in ko sva se po dveh urah vrnila, sva pri vstopu v hišo slišala glas harmonike, prijatelji in znanci pa so naju pozdravili z veselimi vzkliki. Najin vnuč Anton Slopri ml. nama je podaril šopek svežih cvetlic, najina edina hčerka pa nama je vročila vse najboljše. Ob tolikšnem presenečenju in voščilih sva bila ginjena do solz.

Stopila sva v drugo sobo, kjer je bila miza obložena z različnimi dobrotami. Tudi pijske ni manjkalo. Nikdar nisva pričakovala tako lepega slavlja. Najiskreneje se zahvaljujemo najini hčerki mrs. Apoloniji Slapar, zetu in vnuču, dalje mrs. Mary Potočnik in mrs. Angeli Barlich ter družinam J. Cerar, Johnu Potočniku in sinu Josephu, Vincentu Barlichu in sinovoma Antonu in Andreju, družini A. Azbe in Franku Gorsetu. Vseh imen ne moreva navesti, ker bi vzelo preveč prostora. Naša družba je štela okrog 40 oseb. Veselja je bilo obilo, tako tudi petja, ki je odmevalo kar v štirih jezikih: slovenskem, angleškem, francoskem in nemškem. Tega dneva ne bova nikdar pozabila. Voščili so nama srečo z željo, da bi praznovala tudi 50-letnico zakona. Najiskrenejša zahvala vsem skupaj za krásna darila in prijetno presenečenje!

Matevž in Agnes Božič, 180.

Prijateljstvo v slovo

West Allis, Wis. — Dne 9. januarja sem od prijatelja F. Parketa iz Willarda, Wis., prejel obvestilo, da je tam preminul Joe Jarz, moj ožji prijatelj in večletni sosed v Frontenacu, Kans. Tu je imel mnogo znancev, ki bi bili radi obiskali pokojnega ter ga spremlili k večnemu počitku. Toda čas je bil prekratek, daljave prevelike in vreme preslabo. Vse to je bilo odgovorno, da se nismo udeležili njegovega pogreba.

Joe Jarz je bil star naseljenec v Frontenacu. Bil je eden ustanoviteljev društva "Celje" št. 27 SNPJ in njegov večletni blagajnik. Spadal je tudi k ABPD in k tedanjemu pevskemu društvu. Povsod je bil aktiven, patačen, vreden in pošten ter zelo spoštovan in priljubljen pri rojakih.

Leta 1912 sva se poslovila, meneč, da za vedno. Podal sem se v stari kraj. Ni pa to preseglo najinih stikov, ker sva si stalno dopisovala. Leta 1915 me je svetovna vojna pognala zopet nazaj v Ameriko. Naselil sem se v W. Indianapolisu. Sporocel sem mu, da sem srečno dospel, nakar mi je pisal, da je kupil zemljo in da se preseli v Willard, Wis.

Prvič sem ga obiskal na njegovi farmi leta 1918. Zemlje je imel že veliko obdelane, precej živine in par lepih konj. Bil je strastno zaljubljen v delo na farmi. S ponosom je trdil, da dela zase in da ne bo več za druge po jamah garal. Bil je žilav in čvrst. Tudi v novi naselbini si je pridobil veliko prijateljev.

Obiskal sem ga večkrat in vedno je bilo veselo svidenje — mnogo petja in veselja. Ko sem bil zadnjič pri njem pred par leti, mi je priznal, da se je naveličal in da bi šel rad v pokoj, če bi mogel kmetijo prodati. Nič več se ni počutil čvrstega, toda o kakšni boleznini ni niti omenil. O tem me je informirala njegova soproga Mary, ko mi je povedala, da se ga loteva sladkorna bolezen, kateri je menda tudi podlegel — veliko prezgodaj.

Pokojnik je bil doma iz Dolenske, iz mirnopske fare. V Ameriki je živel nad 30 let. Poleg zalujoče soproge zapuščal tudi več sester. Imel je tudi brata

Franka v Frontenacu, ni mi pa znano, če še živi. Zelo tesno nam je pri srcu, kadar čitamo take vesti. To poletje smo bili zopet namenjeni, da gremo na Willard obiskat prijatelje. Kadar sem prišel k Jarcu, sem bil kakor doma.

Počivaj mirno, ljubeči naš prijatelj. Spomin nate ohranimo do konca našega življenja. Vsem preostlim naše globoko sožalje, posebno njegovi soprogi Mary.

Joe Radelj.

Odgovor in pojasnilo

So. Chicago. — Prošlega oktobra sem poročala o aktivnostih kluba št. 224 JSZ in o aktivnostih naprednih delavcev. Poročala sem to, kar sem videla in slišala od zanesljivih ljudi. Moj dopis pa je razžalil sosedovega Marka, da je v A. S. iztrel svoj srd na nekatere osebe, pri tem pa seveda ni pozabil pohvaliti samega sebe, češ, kako je aktiven.

Marku svetujem, da v bodoče zapiše polno ime onega, kogar ima v mislih in na kogar iztresa svojo jezo, kajti rada ne vidim, da bi bil radi mojih dopisov prizadet kdo drugi. Če pa se bi Marko oprjel delavskega gibanja, mu bo to koristilo.

Dopis, ki sem ga napisala za Prosveto, je bil namenjen v vzpodbudo delavskega gibanja in v korist soc. stranke, ki je edino pravilno usmerjena delavska politična stranka v Ameriki. Zato so čitalci lahko uverjeni, da ni bilo moje mnenje koga žaliti, najmanj pa našega Markota. Ne vem kaj ga je tako "dregnilo", kakor on pravi. Žalostno je, če se človek sramuje svoje revščine v bogati deželi, še bolj pa je žalostno, če se delavec sramuje svojega razreda.

Za ta dopis je odgovorna podpisana, kakor za onega, ki je "dregnil" sosedovega Majka. Če bo prijatelj spet tako dober in prinesel Majku Prosveto in če ga bo spet "dregnilo", naj se obrne na mene, pa bosta Majk in tudi javnost še marsikaj izvedela.

Moj pozdrav delavcem naj se razlega po vsem kontinentu! Naprej, delavska zavednost, pod pokroviteljstvom soc. stranke!

Frances Mutz.

Prireditev v pomoč članu

Oglesby, Ill. — Zimski dnevi so dolgočasni, posebno pri družinah, kjer ni zaslužka. Zene postajajo nevoljne, ker jih morajo nadlegovati v kuhinji. No, pa malce moramo potrpeti, kajti to je menda "novodilska" prosperiteta. Ako bi bili naši možje dostojno zaposleni v tovarnah, bi ne bilo neprijetnega godrnjanja. Tu ne mislim onih, ki delajo po 6 ur na dan in 4 dni na teden, ker vem, da so zadovoljni.

Tukajšnja cementarna Lehigh je še vedno zaprta, toda popravljali so na delu s pripravami

v tovarni. Kdaj se bo obnovil obrat v tej tovarni, se še ne ve.

Beda med revnimi se še vedno nadaljuje. A tudi to se še nekako prenaša, ampak kadar pride bolezen, in ta neozdravljiva, to je pa vsekakor preveč. V mislih imam brata Josepha Barbiča, člana društva št. 95 SN-PJ, ki bolega že 3 leta. Nadalje ne bom omenjala njegovega položaja, kajti članom navedenega društva in tukajšnjim rojakom je dobro znano v kakšnem stanju se nahaja on in njegova družina.

Prijatelji brata J. Barbiča so se zavzeli, da mu pomagajo na eden ali drug način. Sklenili so, da priredijo zabavo njemu v prid. Ta zabava se bo vršila v soboto, dne 2. marca, v Music hall. Pričetek ob 7. zvečer. Vstopnina je nizka, samo 25c.

Prijatelji in znanci kakor tudi splošno občinstvo, udeležite se te veselice. Dobiček gre v podporo br. J. Barbiču.

Christina Nadvesnik, 95.

Babinov koncert v nedeljo

Chicago. — Ljubitelji petja se bo nudila prilika v nedeljo 3. marca v dvorani COPS na 18. ulici in May, da jo izrabišo s posestvom koncerta znanega tenorista Simona Babina, ki je po rodu Dalmatince in že precej znan med nami. Kdor ga še ni slišal, naj pride v nedeljo na njegov koncert. Poleg opernih arij bo na sporedu tudi več slovenskih pesmi. Po programu bo ples; igra Bogetichev orkester. Vstopnina 35c v predprodaji in 40c pri vstopu. Na koncertu sodelujeta tudi dva zbor "Zvezda" in "Prešeren" ter par solistov. Na piano spremlja Zorka Gabrič. — M. S.

Maškeradna veselica v Newburghu

Cleveland, O. — Člani pevskega zbora "Delavec" so letos precej zaposleni. Še se ena prireditev dobro ne pozabi, je že druga na vrsti. Tako smo se namenili, da napravimo enkrat tudi maškeradno veselico, ki bo prva te vrste odkar zbor obstoji. Vršila se bo 2. marca zvečer na pustno soboto. Oddani bodo štiri krásni dobinki, in sicer dva za dve moški najplešni in najgrši maski in tudi za ženske. Vstopnina je samo 25c. Pričetek ob 7. uri zvečer. Za srbeče pete bo skrbel dobro znani Vojanov orkester. Za suha grla in prazne želodce bo pa skrbel pripravljani odbor, ki je že sedaj pridno na delu, da pripravi za posetnike vse prvovrstno.

Pevec in pevke zbora "Delavec" vas bodo kratkocasi s lepiimi popevkami, tako da se vam ne bo treba pritoževati, da se niste bavali. Marsikdo morda poroče, češ, nimam denarnih sredstev, ki bi mi dopuščala, da se malo razvedrim. Ali vseeno se bo našlo še kaj, da se lahko malo pozabava in pozabi na gore med veselo družbo, posebno med nami, ker je pri nas vedno tako zabavno. Zagotavljam vas, da bo zabave dovolj za vse.

Uljudno vabimo vse rojake in

Kongresnika Charles Kramer (levo) in John W. McCormack, člana komiteja, ki je preiskoval neameriške aktivnosti, katera je general Butler obdolžil, da nista objavila imen velikih fušistov, katere je on imenoval, ko je bil zaslisan.

Kako dolgo trajajo sanje?

Vplivi zunanjih dražljajev na speče ljudi

Neki predmet je v sobi zaropotal na tla in zbudil spečega človeka. V trenutku prebuditja je še slišal konec ropota. A v sekundi naslednjem in prebuditvi je ropot sprožil v njem dolge sanje, ki se sučejo okrog tega truščarstva. Človek sanja n. pr. o tem, da je prihrzel te povsaka baterija, topničarji so naravnarili topove, se je oglašalo, top je zagrmel — vse v trenutku prebujenja.

Neki francoski raziskovalec sanj je sanjal strahovlad velike revolucije. Videl je prizore umorov, med katerimi so ga postavili pred sodnike, videl je vse odlične revolucije pred boji, odhodil so ga na smrt, odpeljali so ga morišče, pri čemer ga je spremljala nedolga množica, privezali so ga k šafotu, videl je, kako je ostrina morilnega orodja padla, začel je, kako mu je odsekala glavo, in se je v groznem strahu zbudil: vse te sanje pa je povzročilo preprosto dejstvo, da je nastavek na postelji padel in ga zadela v vrat.

Takšne izkušnje so raziskovalce pripravile do tega, da so se začeli natančneje baviti vprašanjem, kako dolgo trajajo sanje. V namen je preizkusil ameriški psiholog Klein zanimivo metodo. Svoje slušatelje je pripravljal v hipnotično spanje in jim velel, da mu naj natančno opisovajo svoje sanje. Te sanje je sprožil s kakšnim zunanjim dražljajem ali speče, n. pr. z glasnim vzklikom ("Ogenj!" ali podobno), z ropotom, dišavo itd. Ur je merila čas od dražljaja do konca sanj. Neki študent, ki mu je Klein zaklical "Pomagaj!", sanjal, da se je pripeljal s svojim avtom in ustavil v bližini svojega stanovanja. Zaslil je krike, izstopil je in zagledal, da se je na drugi avto prekučnil na strmini. Neki možkar je zlezal iz njega, dejal je, da ni narenjen pač pa da leži neka druga oseba pod vozilom. Sanjalec je pomagal avto obrniti, pod njim je ležala težko ranjena ženska. Odnegli so jo bolnišnico. Vse to je speči opisoval silno hitro. Sanje so trajale komaj 20 sekund.

Klein je ugotovil, da trajajo sanje povprečno 39 sekund, najdaljše so trajale 90 sekund, najkrajše 5 sekund. Posebno kratke so bile vedno sanje, kadar je kakšna speča poskusna oseba sanjala, da pada. Takšne sanje so se pojavljale tudi najhitreje, skoraj v istem trenutku, n. pr. ko so spečemu pritisnili posteljo ali gleženj navzdol, da so bile noge za trenutek nižje nego ostalo telo. Sicer je pa isti dražljaj pri različnih osebah imel za posledico različne sanje. Če so jim na pr. roko narhlo po drgnili z mehkim blagom, je ta sanjala, da jo krava liže, druga, da se kosmat pes drgne njo, tretja je prav tako videla mačko angore, nekdo je sanjal, da mu prijateljica boža roko med tem ko sam leži v bolnišnici, itd. V

Vesti iz Jugoslavije

(Izvirna poročila iz Jugoslavije.)

HUDA NESREČA V GORIČANIH PRI MEDVODAH

Ko so odstranjevali opaz novo zgrajenega mostu, se je srednji velik lok porušil v Soro in so bili štirje delavci poškodovani.

Dne 6. februarja se je dogodila v Goričanih pri Medvodah huda nesreča, ki je po naključju ni zahtevala številnejših žrtev. Poškodoval se je srednji, največji lok novega železobetonskega mosta. Soro tik pod tovarno papirja, poškodovani so bili štirje delavci, dva težje, dva lažje.

Ljubljanska gradbena družba je izločila lani gradnjo železobetonskega mostu čez Soro. Projektiran je bil most v obeh lokih, stranska dva dolga 8 metrov, srednji lok pa je meščen v razpizini 48 metrov. Jeseni so začeli most graditi in v decembru so bili vsi trije loki zgrajeni. Odrisane in opaž je ostal, ker se je moral most pač sušiti.

Svečnico so nastopili toplje dnevi in gradbena družba je obnovila lani na mostu. Odrisane in opaž je bil most v obeh lokih, stranska dva dolga 8 metrov, srednji lok pa je meščen v razpizini 48 metrov. Jeseni so začeli most graditi in v decembru so bili vsi trije loki zgrajeni. Odrisane in opaž je ostal, ker se je moral most pač sušiti.

Novica je zbudila po vsej Jugoslaviji veliko zanimanje in tudi veliko odobravanje, ker je s tem izgubila monopol na vodstvo država in državotvornost Jugoslovanske nacionalne stranke, ki edina je bila v sedanjih skupščini in ki je vsa leta svojega obstoja izvajala hud teror in nečedne zadeve. Razpust je prišel nekaj naglo, čeprav so o tem tuji listi pisali že pred mesecem, češ, narodna skupščina bo razpuščena, ob novih volitvah pa se bo vlada oprla tudi na dosežanje meščanske opozicije, ne pa več na doslej edino zvečičavno stranko Jugoslovanske nacionalne stranke. Da je prišel ta ukaz tik po senatorskih dopolnilnih volitvah, to baje zaradi tega, ker so pristali te stranke hoteli pri bližnji proračunski debati baje nastopiti proti sedanjim vladni oz. proti Jevtičevemu kursu, ki stopa tej stranki na prste. S tem razpustom pa je vlada stopila prav za prav na vrat tej stranki.

Ze od nastopa Jevtičeve vlade je čutili več tiskovne svobode, seveda v meščansko-opozicijskem tisku, ki sme zdaj udrihati po prejšnjih vladah in posebej po Jugoslovanski nacionalni stranki po mili volji, kolikor pač hoče. Do Jevtičevega prihoda je bila ta stranka skoraj isto kakor vlada: če si bil član stranke, si bil državotvoren, kdor ni bil v stranki, tega so zaznamovali kot protidržavnega človeka. Skupščina je bila izvoljena samo na tej listi, voljeni senatorji so bili izvoljeni samo iz te stranke, pa ni bilo nič čudnega, da je bilo v tej stranki vpisanih najmanj 70% državnih uradnikov. Saj bi drugače veljali za protidržavne in bi izgubili službe.

Z nastopom Jevtičeve vlade pa je bil ta izredni položaj stranke načet in z razpustom skupščine in dovoljenjem javnega kritiziranja te stranke njen položaj prav za prav zrušen. Biti član te stranke, ni za državnega uradnika več rešitev službe, in zato je gotovo, da bo izgubila na članstvu mnogi. Ker pa se vlada misli nasloniti na dosedanja opozicija, so tej stranki prav za prav ure štete, saj se bodo ti sporazumi sklepali mimo nje!

Odkar je bila skupščina razpuščena, v teh nekaj dneh je nastala med politiki silna živahnost. Govori se o vseh mogočih blokih, ki naj privedejo opozicijo v skupščino. Ker pa je za postavitev liste potrebno izredno visoko število podpisov iz dveh tretjin banovin, so torej s tem onemogočene kandidatne liste posameznih pokrajinskih strank. Zaradi tega se bo morala opozicija med sabo združiti, če hoče postaviti kandidatno listo, ali pa se bo moral del nje zvezati z vladno oz. z Jugoslov. nac. stranko. Hrvaški radičevci, srbski zemljoradniki, bosenski muslimani, srbski demokrati in slovenski klerikaleci se pogajajo sem ter tja, a do sporazuma kajpada še ni prišlo. Omenjene stranke — razen klerikalcev — so predlagale skupno listo, ki naj bi ji stal na čelu dr. Maček, ki je bil pred meseci izpuščen na svobodo. Toda dr. Maček je baje za zdaj odklonil to, češ, da je volilni zakon preozek in da je pod tem režimom še premalo svobode. Zahteva večjih svobod: ščin.

Del dosedanje Jugoslov. nac. stranke se bo gotovo umaknil in približal opoziciji. V najbolj nerodnem položaju so pač slovenski demokrati okrog "Jutra". Če se ne zvežejo z drugimi, sami ne morejo postaviti kandidatne liste. Morda se bodo s hrvaškimi in srbskimi opozicionaleci združili, morda pa tudi ne. Lahko pa je tudi, da vladni predsednik Jevtič, minister Janković in Korošec in še drugi, ki so vsi zadružniki in odborniki Glavne zadružnega saveza v Beogradu, postavijo kako listo preko srbskih, hrvaških in slovenskih (klerikalnih) združenj? Zadržuje potrebujejo vladne podpore, prav tako srbske ko hrvaške in slovenske. Preko združenj bi se dala sestaviti kandidatna lista in o besiti na ščit nekakšen kmečki program, kakor bi ga imenovali.

Toda vse se še pogaja. Odposlanci in sli se vozijo sem ter tja, iz Zagreba v Beograd, iz Ljubljane v Beograd, od urada do urada, od razgovora do razgovora, prenašajo pogoje, prenašajo zahteve — in zadnji rok za vložitev kandidatnih list je 9. april. Časa torej dovolj za pogajanja in težko je uginiti, kako se bodo vse te skupine dogovorile in kako se bodo pobotali za skupni nastop.

Po sedanjem volilnem zakonu bodo seveda tudi te volitve javne, kar je treba tudi upoštevati. Ogemj v litjski okolici. — V Tlaku pri Sv. Križu v litjski okolici je pred nekaj dnevi pogorelo ponoči gospodarsko poslopje posestnika Franceta Kozlevčarja. Vneli so se tudi kupi hlobov okrog poslopja. Sosedje so prihiteli gasiti, a niso mnogo uspeli, ker je bilo vse poslopje na mah v ognju. Obup je prevzel ljudi, ko so zvedeli, da so hlevska vrata zapahnjena od znotraj in da je v hlevu poleg vse živine tudi mladi Kozlevčarjev pastir. S silo so razbili vrata ter rešili iz hleva živino in pastirja, ki se je že dušil v dimu. Posestnik ni bil zavarovan in je škoda zanj velika, saj mu je pogorel hlev in skedenj, mnogo krme, voz in orodja. Kako je požar nastal, ni znano.

Morila gostilničarja Franceta Damšeta na Pečici pri Poljanah se zdaj niso izsledili. Ubijalec France Seklič je nekaj ur po izvršenem uboju prišel pogledat, kako je z gostilničarjem, ki ga je ranil, ko pa je zvedel, da je izkrmel, je dejal, da si bo vzel sam življenje. Izginil je v noč in doslej ga še niso našli. Damše je zapustil štiri otroke. Pokopali so ga na sladkogorskem pokopališču ob veliki udeležbi ljudi iz vseh bližnjih krajev.

Ali ste naročeni na dnevnik "Prosveto"? Podpirajte svoj list!

Veliki zrakoplov Macon, ki je nedavno padel v morje v bližini kalifornijskega obrežja.

Vesti iz Primorja

"Carta Duce"

V Italiji je tobak razmeroma zelo drag. Še bolj dragi pa so papirčki za cigarete — "carta fina". Hudo je našemu človeku zaradi tolikih narodnih, kulturnih in gospodarskih muk, ko mu ne more dati, ne trta, ne njiva, ne gozd, ne živina zadostnega kruha. Hudo mu je tudi, ker si lakote ne more udušiti z dihom opojnega dima, ko nima v žepu evenka ne za tobak, še manj za papirčke.

Včasih pa mu le pride v roke kak "ščepec" tobaka, toda papirčkov ne more nikjer dobiti. In težko je bilo temu odpomoči, dokler niso odkrili "carto duce". Prišli so do tega, da namizni papirni prti, ki jih dobite vsepovsod v vsaki gostilni in krčmi, prav dobro služijo za zvijanje cigaret. Ta papir je tenak, bel, lahek in ima torej skoraj vse "kvalitete" pristnih papirčkov.

Kot nosi vse veliko, lepo in dobro vedno svoje ime po velikih in dobrih ljudeh, zato so tudi v tem primeru imenovali ta papir "carta duce", da se razloči od "carte fine".

Kljub nepatentirani iznajdbi se je uporaba kaj hitro razširila vsepovsod, čeprav ni bilo nobene reklame n. pr. "Usate ovunega solo carta duce" ali kaj sličnega. Vsak prijazen in ustrežljiv kadilec v današnjih časih vedno iz vlijudnosti postreže svojemu gostu kadilec le s "carto duce".

(PS. Bojimo se, da oblasti ne bodo to iznajdbo monopolirale in obdavčile.)

Obsežne vojaške utrube v okolici Hruševja

Postojna, januarja 1935. — Lani so vse leto delali velike vojne utrube v okolici Hruševja. Od Stran in Velikega Brda do Hruševja so na polju izkopali okoli deset velikih rovov. V te rove, ki so jih močno utrili s cementom in železjem, so navozili z avtomobili razne vojaške naprave. Zaposleni so bili sami vojaki, ki so stanovali v nalašč zato postavljenih barakah; naprave so bile ves čas dela in so se danes močno zastražene, ter ne sme noben domačin na polje v razdalji 200 m. Nekatere naprave so ograjene z žico, povsod pa stoje drogovci s tablam, ki prepuščejo dostop. Tik ob napravah pa so postavili drevje obloženo s senom, tako da ne more nihče od daleč opazovati poteka dela. Kmetje trpijo pri tem veliko škodo, zlasti ker niso dobili za odvzeto zemljišče nobene odkupnine ali odškodnine, obdelovati ga ne morejo in ne smejo, a davke morajo kljub temu plačevati. Vse pritožbe niso ničesar zalegle.

Ze več let posluje Openska blagajna na železniški postaji zelo neredno

Trst, januarja 1935. — Na Opčinah imajo blagajno na žel. postaji, ki je prav svojevrstna. Kadar ni ljudi je odprta, ko pride vlak in ljudje pa se ne more nikjer dobiti listka. Če bi se to zgodilo samo enkrat, ne bi nihče godrnjal. Toda to malomarnost prenašajo potniki že dolga leta. Ko se hočejo z Opčin peljati v Trst ali drugam, morajo predvsem pri blagajni dolgo časa čakati in nazadnje teči na vlak brez listka. Ko pride kontrolor mu sicer razlože kaj se je zgodilo.

Dr. F. E. Townsend (desno) zagovarja svoj penzijski načrt pred senatnim odsekom.

Za davkoplačevalce

Približuje se zadnji rok za prijavljanje oziroma plačanje dohodninskega davka (income tax). Davčni zakon od l. 1934 je uvedel razne spremembe glede dohodninskega davka in je umestno, da vsi oni, ki morajo prijaviti svoj dohodek, znajo o njih. Ti so vsi sameci (poročeni ljudje, ki ne živijo skupaj z ženo, se smatrajo tudi za samece), ki so tekom leta 1934 imeli surov dohodek (gross income) od \$5000 ali več ali pa čist (net) dohodek od \$1000 ali več, nadalje zakonski, živeli skupaj, ki so tekom l. 1934 imeli surov dohodek od \$5000 ali več ali pa skupen čist dohodek od \$2500 ali več.

Pred sodišče zaradi bega v Jugoslavijo

Zaradi ilegalnega bega v Jugoslavijo so karabinjerji prijavili sodišču 27-letnega Jakoba Šavlija iz Reke, 23-letno Marijo Papitarjevo iz Oreška, 28-letno Marijo Raspetovo, 34-letno Marijo Prezeljevo in 38-letno Luizo Jurmanovo iz Bukovega pri Cerknem. Sodilo jih bo v kratkem goriško sodišče.

Fašistični milnik je ustrelil Slovenko

Rakek, 7. februarja. — Dne 3. feb. zvečer je neki milnik, baje iz ljubosumnosti, ustrelil alviljo Česnikovo Pavlo v Pačlju pri St. Petru na Krasu in nato še samega sebe. Zločin se je zgodil v njeni delavnici. Ta grozna vest se je bliskovito razširila po vsej vasi in bližnji okolici ter povzročila veliko razburjenje med našim prebivalstvom.

Vse prebivalstvo sočustvuje z njenimi svojci in obžaluje smrt pridnega dekleta, ki je s svojimi itak skromnimi zaslugami pomagala vzdrževati siromašno rodino.

IZID VOLITEV V TURČIJI

Dne 10. februarja so volile v parlament tudi Turkinje. Izvoljenih je bilo 386 republikancev (režimskih), med njimi 17 žena. Dalje je bilo izvoljenih 13 poslancev neodvisne stranke, med njimi štirje poslanci narodnih manjšin, in sicer dva Kurda, en Armenec in en Žid.

RAKOSZI OBDOJEN NA DOSMRTHO JEČO

Bivši ogrski komunistični komisar Rakoszi je bil obdojen na dosmrtno ječo. Po trianonski pogodbi bi ogrske oblasti Rakoszi-ja ne smele obsoditi, ker je v pogodbi določeno, da se politični delikti iz let 1919 in 1920 ne smejo preganjati. Obsodba je nezakonita.

Torej človek, ki ima ženo in tri mladoletne otroke pri sebi, sme odbiti \$2500 in nadalje \$1200, t. j. po \$400 za vsakega otroka. On je podvržen davku samo, ako zasluži več kot \$3700. Ali, ako je zaslužil vsaj \$2500, mora prijaviti svoj dohodek, tudi če nima plačati nikakega davka.

Samec ali samka, ki živi s postarno materjo, sme odbiti \$2500 kot "družinski poglavar" in še \$400 za mater, ki jo vzdržuje. Ali, ako mati ne živi skupaj z njim pa jo podpira, on sme odbiti za-se le \$1000 in \$400 za mater.

Davčni zakon od l. 1934 je zopet uvedel odbitek za zasluženi dohodek (earned income credit), dodaten odbitek 10% na prijavljenem zaslužku, ki ga davkoplačevalec sme odbiti, ko značena, koliko mora plačati davka. Novi zakon določa le en normalni davčni odstotek (tax rate), namreč 4 odstotke od čistega zaslužka po odbitku vseh dovoljenih kreditov. Oni, ki imajo večje dohodke, morajo plačati čez normalni odstotek dodaten davek (surtax), ki sega od 5% za dohodke od \$6000 do 59% za dohodek čez en milijon dolarjev.

Oni, katerih dohodek izvira od mezd ali plače, morajo prijaviti svoj dohodek na tiskovini Form 1040A, dočim oni, ki se pečajo s trgovino ali poljedelstvom morajo rabiti daljšo tiskovino Form 1040. Po novem zakonu je treba priložiti prijavi dodatno tiskovino Form 1094, kratko izjavo o dohodku, odbitkih in plačljivem davku, kajti drugače je treba plačati dodatnih \$5 povrh davka. Form 1094 je kratka tiskovina na rožnatem papirju.

Osební odbitki — (personal exemption). Novi zakon ni spremenil zneska osebnih odbitkov. Samel oziroma poindeli smejo odbiti \$1000 od svojega čistega dohodka, dočim poročene osebe, živče skupaj, odbijajo \$2500. Vdovci, vdovke, razporočenci in možje, katerih žene ne živijo z njimi, se smatrajo kot sameci, kar se tiče dohodninskega davka, in zato smejo odbiti le \$1000 za sebe. Na drugi strani pa samec, ki v lastnem domu vzdržuje postarno mater, dete ali drugo odvisno osebo, se smatra kot družinski poglavar (head of a family) in sme odbiti \$2500.

Ako mož in žena, ki živita skupaj, oba zaslužita, smeta vložiti eno samo prijavo ali pa dve prijavi, ali smeta odbiti le enkrat \$2500. Poleg osebnih odbitkov sme davkoplačevalec odbiti po \$400 za vsako odvisno osebo: otroke pod 18. letom, postarne starše ali druge osebe, ki so odvisne od njegovega vzdrževanja. Ne sme se pa odbiti \$400 za ženo.

Najzanesljivejše dnevne delavske vesti so v dnevniku "Prosveto." Ali jih čitate vsak dan?

Najhitrejša direktna vožnja v JUGOSLAVIJO

na največjih in najmodernejših parnikih, ki redno plujejo v vašo domovino
Plujejo iz New Yorka v Jugoslavijo
SATURNIA 17. maja, 3. julija. - ROMA 9. marca in 29. apr.
Foschete se te klice vožnje in odhodov ter skomoci, da greste DIREKTHO brez vsake premenjavne zlahar. MILJO POTOVIŠTE, SVOJEČNE JUŽNE VOJENJE vam pomaga na udobnostih in pri zalogi modernih opoznosti, prijateljskega postrežba in izvrstna kuhinja.
Preko Genova — v 15 urah v Jugoslavijo
REX (svetovno najhitrejši parnik) 30. marca, 27. apr., 25. maja
CONTE DI SAVOIA 16. marca, 13. apr., 11. maja
Oglasite se pri katerikoli našem agentu ali na:
333 N. Michigan Ave., Chicago, Ill.

Italian Line

Maksim Gorki:

MATI

SOCIALEN ROMAN

Počasi sta govorila, kakor da bi otipavala vsako besedo, preden sta jo izrekla.

— Zame, mati, je tukaj malo veselja. V poslednjem času sem marsikatero požrl. Vse sem razumel. A sedaj mi je pri srcu, kakor da bi pokopal otroka...

— Mihajlo Ivanovič, propadel boš! — je otožno zamomljala mati in zmajala z glavo.

S temnimi, globokimi očmi jo je motril vprašujoče, pričakujoče. Njegovo krepko telo se je nagnilo naprej, roke so se opirale na stol in rjavo njegovo obličje v okvirju črne brade je pobledele.

— Ali si slišala, kaj je Kristus dejal o zrnu? Če ne pogineš — se ne prerodiš v novem zrnu. ... Človek je zrno resnice ... Daleč je še do smrti. Prekanjen sem dovolj!

Zazibal se je na stolu in vstal.

— V gostilno pojdem in sedem med ljudi ... Zakaj ni Malorusa ... Ali je že zopet na delu?

— Da! — je dejala mati in se nasmehnila. — Vsi so taki — komaj jih izpuste iz ječe, so že zopet na delu ...

— Tako je treba. Reci mu v mojem imenu ... Počasi sta odšla ramo ob ramo v kuhinjo in ne da bi se spogledala, sta si metala kratke besede.

— Povem mu! — je obljubila.

— Z bogom!

— Z bogom ... Kdaj pa odpoveš? ...

— Sem že odpovedal.

— In kdaj odideš?

— Jutri za rana. Z bogom!

Pripomnil se je ter težko in neokretno stopil v vežo. Mati je nekaj trenutkov postala pri durih in poslušala težke odhajajoče korake. Potem se je tiho okrenila, šla v izbo in odgrnila zaveso je gledala skozi okno. Za steklom se je nepremično razprostirala črna tema, kakor da bi s svojim zijajočim, brezdanjim žrelom prežala na plen.

— Po noči živim! — si je mislila, — samo po noči!

Zal ji je bilo za črnobradega, zastavnega mušika — širok je bil, krepak — in vendar je bil brez moči, kakor vsi ti ljudje ...

Kmalu se je vrnil Andrej, živahen in vesel. Ko mu je povedala o Ribinu, je vzkliknil:

— Ali pojde? Kar gre naj po vaseh oznanjati resnico, dramiti ljudstvo ... Pri nas mu je bilo težko. V glavi so mu rojile posebne misli — za naše je bila njegova glava pretresna ...

— O gospodi je govoril ... kaj je pa na tem! — je previdno pripomnila mati. — Ali nas ne varajo?

— Ali vam je gospoda kaj mar? — je smeje vzkliknil Malorusa. — Eh, mamica, denar! Če bi ga je kaj imeli! ... Na tuj račun živimo ... Nikolaj Ivanovič dobiva petinsedemdeset rubljev na mesec — daje nam jih petdeset. In tudi drugi tako. Celo lačni študentje pošiljajo, kar so po kopejkah nabrali ...

Gospoda je zelo različna. Eni — nas varajo, drugi — stoje ob strani, a najboljši gredo z nami do konca ...

Z rokami je plosknil in glasno nadaljeval:

— Do našega velikega praznika je še daleč, a prvega maja bomo obhajali manjši praznik. ... To bo veselje!

Njegove besede in njegova živahnost so pregnale nemir, ki ga ji je bil zasejal Ribin. Malorusa se je sprejel po izbi, in otrajal si z eno roko glavo, z drugo pa prsi, je zrl na tla in govoril:

— Glejte, časih oživi v srcu čudno čuvstvo! Človeku se zdi, kamorkoli pride, da so vsi ljudje tovariši, da v vseh gori en ogenj, da so vsi veseli, dobri, pošteni ... Brez besedi razumejo drug drugega ... Nihče ne žali človeka, nihče ne čuti te potrebe. Vsi živijo v zboru, a vsako srce poje svojo pesem ... Vse pesmi hite kot potoki in se zlivajo v eno reko, in reka teče močno in svobodno v morje novega, jasnega življenja ... Če pomisliš, da se vse to uresniči! Zgoditi se mora tako, če le hočemo ... Tedaj umira začudeno srce od veselja in človek bi najraje plakal ... tako krasno je! ...

Mati je nepremično sedela in se trudila, da ga ne zmoti v njegovem govoru. Vselej ga je poslušala z večjo pozornostjo kot druge, preprostejše je govoril nego drugi in njegove besede so silnejše segle v srce. Tudi Pavel je zrl v daljavo — kako je drugače mogoče, če greš to pot? Ampak on je gledal v daljavo sam in nikoli ni govoril o tem, kaj vidi. Andrej, tako se ji je zdela, pa je bival zmerom s svojim srcem v dalji, vedno je iz njegovih besedi zvenela pesem o bodočem, vsečloveškem prazniku na zemlji. Ta pesem je razdevala materi smisel dela in življenja Pavlova in vseh njegovih tovarišev.

— In če se predramiš, — je govoril Andrej, zmajal z glavo, in roke so se mu povesile ob telesu, — in se ozreš okoli sebe ... je vse hladno in blato! Vsi so utrujeni in ozlobljeni, človeško življenje je izžeto, obglodano ...

Ustavil se je pred njo in z globoko žalostjo v očeh je tiho in otožno nadaljeval:

— Bridko je to ... ampak človeku ni verjeti, bati se ga je treba in — sovražiti! Življenje cepi in razdvaja človeka. Človek hoče ljubiti, pa ni mogoče. Kako naj odpustim človeku, ki kakor divja zver preži name, ki mi ne priznava žive duše in ki me suje v človeško obličje? Ne smem mu odpustiti — ne zaradi sebe, sam za svojo osebo prenašam žalitve, ampak pomagati ne smem zatiralcu, da se na mojem hrbtu nauči tepiti svojega bližnjaka.

Zdal je v njegovih očeh zažarel hladen ogenj; vzravnal je glavo in trdo nadaljeval:

— Nič škodljivega ne smem odpustiti, četudi meni ne škoduje. Jaz — nisem sam na zemlji! Danes se pustim žaliti in se smejem žalitvi ki me je zadela ... a jutri pojde žalilec, ki je nad mano poskusil svojo silo, in sname drugemu kožo ... Ljudi mora človek različno motriti, svoje srce mora strogo držati in ločiti ljudi: ta je — naš, ta je — tuj ... Pravično je — a ni tolažljivo!

Mati se je domislila častnika in Sašenke. Vzdihnila je in dejala:

— Niso vsi ljudje iz enega testa! ...

— V tem je gorje! — je vzkliknil Andrej. — Gledati je treba z različnimi očmi ... dve srce bijeta človeku v prsih — eno ljubi vse od kraja, a drugo velepa — stoj, ne gre! To trga človeka na dvoje ...

— Da-a! — je dejala mati. V njenem spominu se je pojavila mrka in težka podoba moža, kakor velika skala, z mahom porasčena. Predstavila si je Andreja kot Natašinega moža in Pavla, poročenega s Sašenko ...

— A odkod? — je vprašal Andrej ves v ognju. — Tako očitno je, da je že smešno. Oddol prihaja vse, ker ljudje ne stoje v eni vrsti. Torej uredimo vse v eno vrsto! Razdelimo enakomerno vse, kar je ustvaril razum in kar so izdelale roke! Ne držimo drug drugega v sužnosti strahu in zavisti, v jetništvu lakomnosti in gluposti! ...

(Dolje prihodnjak.)

Chicago Daljnega vzhoda

Švicarski in ameriški novinar sta prepotovala Mandžurijo, da vidita razmere v tej pokrajini, ki so jo — kakor znano — zasedli Japonci in ki na videz predstavlja samostojno državo Mandžukuo. Iz njenih zapisov priobčujemo nekaj zanimivih stvari iz mesta Harbina, ki igra glavno vlogo v Mandžuriji. Komentar naj si napravi vsak sam.

Japonska kavalarija je jezдила po cestah Harbina. Pred hotelom "Moderne" sta stala na boj pripravljena dva oklopna avtomobila. Ko se mi je končno posrečilo o svojih mirnih namenih prepričati japonske vojake, ki so z nasajenimi bajonetmi stražili vhod, sem vprašal hotelskega vratarja, ali ima japonski generalni štab tu svoj sedež.

— Ne, gospod. Japonci so samo pripravili najuglednejšim Kitajcem mesta za banket v proslavo ustanovitve Mandžukua.

— Čemu potem te čete?

— Da čuvajo banket.

V obednici so sedeli japonski častniki in Kitajci v črnih haljah, poleg vsakega Kitajca je povsod sedel Japanec.

Prijatelj mi je oskrbel pogovor s kitajskim veletrgovcem. Sprejel me je mlad tajnik, ki mi je sporočil, da trgovce ne more govoriti z menoj.

— Moj šef je bolan.

— Ali bi mogel jutri govoriti z njim?

— Zal mi upanja, da bi jutri zapustil sobo.

— Morda bi se sestal z njim čez teden dni?

— Ni verjetno, da bi se njegovo stanje zboljšalo v enem tednu.

Brez dvoma: Mož mora biti težko bolan. Zapustil sem sprejemnico in prošil tajnika, naj sporoči svojemu delodajalcu, da je najboljša želja, da kmalu ozdravi.

— Ta Kitajec je zdrav kot riba in vsak dan je bolj debel, — mi je dejal neki Rus. — Toda boji se pokazati. Ker je bogat, preže banditi na prvo priložnost, da ga ugrabijo.

V hotelski avli so sedeli trije debeli trgovski potniki s tremi ruskimi dekletji. Neki Američan je prisel del k meni.

— Harbin me v marsičem spominja na Ameriko, — je dejal. — Citajte tu! — Razgrnil je ruski časopis, ki izhaja v Harbinu.

Sredi inseratov, ki ponujajo kožuhe, ponarejene diamantne prstane dozdajnih ruskih knežinj in svilenih nogavice, stoji:

15.000 harbinskih dolarjev nagrade tistemu, ki mi more sporočiti, kje imajo skritega mojega soproga, ki so ga banditi odvedli pred dvema mesecema.

— Tak inserat vzbuja v meni domotožje.

— Zakaj?

— Prihajam iz Čikaga.

Vzdihnil je in izpil svoj whiskey.

— Občudujem te razbojnika.

Razumejo se na svoj posel. In Hang.

prišel mi je pripovedovati o njihovem zadnjem dejanju.

V uživanju prazničnega miru udobno pije gospod Hang čaj v krogu svoje družine. Prijavi jo obisk trije neznanec, ki jih po kitajskih gostoljubnih običajih takoj pogosti. Tujci kade cigarete, govore o padcu cen sojafiziola in o toplem pomladanskem vremenu in vsakdo opreznost položaj poleg čaše čaja svetel revolver.

— V Peking smo namenjeni. Vljudo vas prosimo, da nam date denarja za pot, 10.000 dolarjev.

Gospod Hang jim še nalije čaja.

— Gotovo. Takoj vam prinesem denar.

Zapusti hišo pri skrivnih vratih in alarmira policijo. Ta, ojačena z japonskim mitraljezskim oddelkom, obkoli stanovanje. Kitajski policijski častnik potrka na vrata. Z vpludnim smehljajem mu jih odpre eden od banditov. Z nasmehom dovoli, da mu policaji zvežejo roke. Ko so gotovi, prosí častnika, naj ne gre v stanovanje.

— Oba moja tovariša še vedno uživata v cenjeni družbi z gospo Hang in njenimi hčerami. Če napravite le korak naprej, se moja prijatelja ne čestita obotavljata prerezati ženskam grli.

— Ali cenite življenje svojih hčerk, gospod Hang, — vpraša policijski častnik.

— Moji edini otroci so, — kriči

— "Potem se moramo pogajati." — "Počakajte trenutek", ukaže komandir japonskega oddelka strojnih pušk. Nekaj časa napeto misli.

— "Nič se ne da napraviti. Pogodite se!"

Policaji razvežejo banditu roke. Kitajski častnik mu ponudi cigareto.

— "Gospod Hang mi bo takoj izročil 10.000 dolarjev. Na razpolago nam bo dal svojega šoferja in avto. V spremstvu njegovih žensk se bomo peljali do neke točke izven mesta. Ko bomo prepričani, da nas nihče ne zasleduje, pošljemo domov ženske in avto."

— "Toda mi nimamo nobenega jamstva," ugovarja Japanec.

— "Ah kaj", pravi policijski častnik, "bandit vedno drži svojo besedo."

Policaji in Japonci morajo čakati dobro uro, da se posreči gospodu Hangu priti do denarja, kajti to se je zgodilo v nedeljo popoldan. Končno stopijo banditi v avto, pri čemer vpludno dajo prednost damam. Ob odhodu jih še pozdravi policijski častnik.

— "Ali 10.000 dolarjev ni baš velika vsota."

— "Gospod Hang ni tako bogat in banditi nikdar popolnoma ne uničijo svoje žrtve."

— "Ali poznajo premoženjske razmere ljudi?"

— "Natančneje od najboljšega davčnega ogleduha."

Komisar severne mandžurske pošte se nama je pridružil.

— "Pri tem uživajo razbojniki velik ugled med prebivalstvom. Pravkar je, pri meni odpovedal službo eden mojih najspodobnejših in najbolje plačanih poštarjev. Mož mi sporoča, da ga je povabila neka banda, da postane njen vodja. In on si ne more kaj, da ne bi sprejel te časti."

Pokopališče belih Rusov

Stopil sem na mirnejše ceste harbinskega evropskega mestnega okraja. Od ulicah so čepeli ljudje, naslonjeni na hišne zidove, oblečeni v raztrgane cunjice, moleče svoje kožene roke Kitajcem in Evropejcem, ki so brezbržno šli mimo njih. Ti ljudje spe na cestnem tlaku, z mladimi obrazi, umazanimi od blata, z dolgimi golimi nogami, stegnjenimi kot pri mrličih. Povsod po harbinskih cestah vidite te ljudi — ruske berače.

— "Ali mar poznate zgodovino tega mesta", me je vprašal neki Rus. — "To je kos ruske zgodovine in je zato žalostna. Japonci nimajo prav, ko trde, da so oni odprli Mandžurijo civilizaciji in napredku. Mi Rusi smo prvi začeli graditi železnico, ki je spreminjala stepe in plodovita polja. Nobeno ameriško mesto ni prehitelo naglice, s katero so naše železniške postaje rasle v velika mesta. Mi smo zgradili Harbin. Vse, kar je danes to mesto, se mora zahvaliti Rusom. Mi smo bili njegovi župani in sodniki. Naša policija in naše čete so držale razbojnike v šahu. Ruske oklopnice so na Sungariju čuvale naše trgovske ladje, ki so nosile ruske zastave. V Rusiji je izbruhnila revolucija. Rdeče čete so potolkle bele armade, drugo za drugo. Ko je bila že vsa Rusija priključena sovjetski uniji, je Harbin ostal edino caristično mesto, ki je sprejemalo vse begunce, ki so iz Sibirie prišli iskati zavetja za njegove zidove. Vzhodno-kitajska železnica, glavna žila Mandžurije, je pripadala še nam in mi smo imeli še dovolj dragocenih kamnov in kožuhov na prodaj. V tistih dnevih bi morali poznati Harbin. Zvečer so kočijali v pisanih svilenih haljah vozili princeze, generale, profesorje in najlepše ženske Rusije, najslavnejše njene plesalke in primadone. Toda ruske čete, ki so stražile železnice, so se začele upirati, okužene po boljševiški propagandi; nadomestili so jih morali kitajski vojaki. Živelimo smo brez zaštite, kakor smo bili, samo še od milosti Kitajcev. Ti so se pa kaj kmalu sporazumeli z boljševiki — v našo škodo. Kitajci so priznali sovjetski Rusiji nasledstvene pravice kot lastniki vzhodno-kitajske železnice pod pogojem, da bodo rdeči delili z njimi dobiček in upravo. Sovjetska republika se je velikodušno odpovedala pravici eksteritorialnosti in s tem prepustila Harbin kitajski upravi. Dočim boljševiki niso izgubljali časa, da so pometali pred vrata bele ruske železniške na-

Člani arbitražnega odbora, ki je poravnal stavko voznikov dvigal v New Yorku.

Upanje

— "Tak možite se, Marička, in zapustiti nas mislite? Ali ste pa tudi pomislili, da je zakon le prevečkrat razočaranje?" — "Vem, milostljiva, toda upanje imam, da bom imela več sreče kakor vi!"

Izprenjeni časi

Gospod Dreta ima sina, ki v nobeni službi dolgo ne vzdrži. "V svojih letih," mu nekega dne strogo reče njegov oče, "sem bil dobro zapisan pomočnik v

veliki trgovini. Zaslужil sem sto kron na mesec. Že čez set let sem se lahko postal lastne noge in se oženil."

— "Eh, danes pa to ne gre odkima žalostno sin. — Danes majo že povsod registrirane blagajne."

V kemični pralnici

— "Prinesel sem vam vaše reče mali Jurček, — ali mi bi mogli kemično pobaviti kanarčka?"

NAROČITE SI DNEVNIK PROSVETO

Po sklepu 10. redne konvencije se lahko naroči na list Prosveto štete eden, dva, tri, štiri ali pet članov iz ene družine k eni naročnici. Prosveta stane za vse enako, za člane ali nečlane \$6.00 za eno leto nino. Ker pa člani že plačajo pri asessmentu \$1.20 za tednik, se jim štete k naročnici. Torej sedaj ni vzroka, reči, da je list predrag za S. N. P. J. List Prosveta je vaša lastnina in gotovo je v vsaki družini ki bi rad čital list vsak dan. Cena listu Prosveta je:

Za Zdrž. države in Kanado \$6.00	Za Cicero in Chicago je...
1 tednik in..... 4.80	1 tednik in.....
2 tednika in..... 3.60	2 tednika in.....
3 tednike in..... 2.40	3 tednike in.....
4 tednike in..... 1.20	4 tednike in.....
5 tednikov in..... ni	5 tednikov in.....
Za Evropo je..... \$9.00	

Izpolnite spodnji kupon, priložite potrebno vsoto denarja ali Order v pisnu in si naročite Prosveto, list, ki je vaša lastnina.

Pojasnilo: — Vselej kakor hitro kateri teh članov preneha biti član ali če se preseli proč od družine in bo zahteval sam svoj list tednik, moral tisti član iz dotične družine, ki je tako skupno naročen na Prosveto, to takoj naznaniti upravništvu lista, in obenem doplačati do vsote listu Prosveta. Ako tega ne store, tedaj mora upravništvo list datum za to vsoto naročniku.

PROSVETA, SNPJ, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Priloženo pošiljam naročnino za list Prosveto vsoto \$.....

1) Ime..... Čl. društva št.....

Naslov.....

Ustavite tednik in ga pripisite k moji naročnini od sledečih članov družine:

2)..... Čl. društva št.....

3)..... Čl. društva št.....

4)..... Čl. društva št.....

5)..... Čl. društva št.....

Mesto..... Država.....

Nov naročnik..... Star naročnik.....

TISKARNA S.N.P.J.

SPREJEMA VSA

v tiskarsko obrt spadajoča dela

Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, častne knjige, koledarje, letake itd. v slovenskem, hrvaškem, slovaškem, češkem, nemškem, angleškem jeziku in drugo.

VOĐSTVO TISKARNE APELIRA NA ČLANSTVO S.N.P.J., DA TISKOVINE NAROČA V SVOJI TISKARNI

Vsa pojasnila daje vodstvo tiskarne Cene zmerne, unijako delo prve vrste

Pišite po informacije na naslov:

S.N.P.J. PRINTERY

2657-59 SO. LAWNDALE AVENUE

Telefon Rockwell-4904

CHICAGO, ILL.

Tam se dobe na željo tudi vse potrebne podatke

AGITIRAJTE ZA "PROSVETO"